

نزای : (اللهم إني أعوذ بك من الجوع، فإنه يُسِّن الصَّحِيعُ، (وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ، فَإِنَّهَا يُسِّتِ الْبِطَانَةُ

له ئه بی هورهیره وه -پرهزای خوای لیبیت- که پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ده فرموت: «اللهم إني أعوذ بك من الجوع، فإنه يُسِّن الصَّحِيعُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ، فَإِنَّهَا يُسِّتِ الْبِطَانَةُ».* (واته: خواجه؛ په نا به تو ده گرم له برستې چونکه به راستی خراپترین هاورپی سر جیگایه، وپه نا به تو ده گرم له خیانت وناپاکی چونکه -به راستی خراپترین ده وردهسته -خراپترین ره وشت و سیفته
[حسه نه] [ئینو ماجه گپراو به تبه وه]

پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- په نای به خوای گه وره گرت له برستې چونکه به راستی خراپترین هاورپی سر جیگایه که ریگری ده کات له وهی مروف دل ونه فسی نارام بیت ورا بکشیت و به نارامی بخوایت، وهروه ها په نای به خوای گه وره گرت له خیانت وناپاکی له ئه مانه و سپاردهی په وره دگار و بوونه وه ره کان؛ چونکه به راستی خیانت -خراپترین ده وردهسته -خراپترین ره وشت و سیفته ته که له مروفا ده بیت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5883>

